

28.9.2012

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 0042/2012, ingediend door Jacek Kuzma (Poolse nationaliteit), over de vermeende nalatigheid van de Poolse justitie in verband met de behandeling van zijn zaak en de daarmee samenhangende schending van de eisen van het communautaire recht

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener, die het gevoel heeft dat hij slachtoffer is geworden van de nalatigheid van de Poolse justitie in verband met de behandeling van zijn zaak inzake de handhaving van de arbeidstijdenrichtlijn en betaling van uitstaand salaris, verwijst naar het arrest van het Hof in zaak C-173/03 (Niet-contractuele aansprakelijkheid van lidstaten - Schade aan particulieren toegebracht door schendingen van gemeenschapsrecht die kunnen worden toegerekend aan een nationale rechterlijke instantie die uitspraak doet in laatste aanleg - Beperking door nationale wetgeving van overheidsaansprakelijkheid voor gevallen van handelen te kwader trouw of grove schuld van de rechtbank - Uitsluiting van aansprakelijkheid met betrekking tot uitlegging van rechtsregels en beoordeling van feiten en bewijs in kader van uitoefening van rechtsprekende functie). Indiener heeft zijn zaak tevergeefs voorgelegd aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, maar aangezien hij van mening is dat het arrest van Hof van Justitie van de Europese Unie in bovenstaande zaak ook van toepassing kan zijn op zijn geval, verzoekt hij het Europees Parlement om zijn zaak in behandeling te nemen.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 27 april 2012. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 28 september 2012

Indiener was aangesteld als administrateur (*zarzadca komisaryczny*) van een insolvent

overheidsbedrijf dat uiteindelijk failliet werd verklaard. In de loop van de faillissementsprocedures werd het salaris van indiener geclassificeerd als behorende tot de 6e categorie van prioriteitsschuld en werd uiteindelijk niet betaald uit de failliete boedel. Indiener vocht deze beslissing zonder succes aan in de Poolse rechtbanken.

Indiener is van mening dat hij slachtoffer is geworden van de nalatigheid van de Poolse justitie in verband met de behandeling van zijn zaak. Hij beklagt zich erover dat hij door de beslissing van de Poolse rechtbanken zijn salaris heeft verloren. Hij is van mening dat de Poolse rechtbanken door het goedkeuren van de classificatie van zijn salaris als 6e categorie prioriteitsschuld het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) hebben geschonden, in het bijzonder het recht op eigendom en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte.

Hij heeft zich beklagd bij het Hof van Straatsburg, maar zijn klacht werd afgewezen door het EHRM.

In zijn verzoekschrift aan het Europees Parlement argumenteert hij dat de Poolse rechtbanken, inclusief het gerecht van laatste aanleg, de verplichtingen die hen zijn opgelegd door internationale wetgeving, namelijk het EVRM, hebben genegeerd, wat geresulteerd heeft in een uitspraak die hem financiële schade heeft toegebracht. Gebaseerd op de uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Unie (zaken C-173/03 *Traghetti del Mediterraneo* en C-224/01 *Köbler*) stelt hij dat Polen verplicht zou moeten zijn om de schade die het resultaat was van een definitieve uitspraak van een Poolse rechtbank die zijn fundamentele rechten schond zoals erkend in het EVRM en het Eu-rechtsstelsel, te compenseren.

In de uitspraken aangehaald door indiener erkent het Hof van Justitie van de EU het bestaan van de aansprakelijkheid van een lidstaat voor een uitspraak van een nationale rechtbank in laatste aanleg die in strijd is met een bepaling die voortkomt uit EU-wetgeving die bedoeld is om rechten toe te kennen aan individuen en waar de schending voldoende ernstig is en er een direct causaal verband bestaat tussen deze schending en het verlies of schade die geleden is door de benadeelden.

Dit beginsel kan niet toegepast worden in de zaak die indiener aan de orde heeft gesteld aangezien er geen verband bestaat tussen de uitspraak van de rechtbank en EU-wetgeving.

In overeenstemming met de verdragen waarop de Europese Unie gebaseerd¹ is, heeft de Unie geen algemene bevoegdheid op het gebied van fundamentele rechten. In overeenstemming met artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) vormen de fundamentele rechten inderdaad algemene beginselen van de EU-wetgeving. De fundamentele rechten die erkend worden door de EU worden geformuleerd in het Handvest van de grondrechten van de EU. Het handvest is juridisch bindend, zoals artikel 51 toelicht, voor de EU-instellingen en de EU-lidstaten wanneer zij EU-wetgeving toepassen. In artikel 6 van het VEU wordt duidelijk gesteld dat de bepalingen van het Handvest op geen enkele manier de bevoegdheden van de Unie uitbreiden zoals deze erkend worden in de verdragen. Daarom kan op basis van EU-wetgeving een lidstaat alleen aansprakelijk gesteld worden voor een schending van fundamentele rechten als een dergelijke schending heeft plaatsgevonden toen de lidstaat EU-

---

¹ Verdrag betreffende de Europese Unie en Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

wetgeving toepaste.

Op basis van de ingediende informatie lijkt de zaak waarnaar indiener refereert geen betrekking te hebben op de toepassing van EU-wetgeving. De EU-verordening (EG) nr. 1346/2000 van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures die algemene regels betreffende de jurisdictie van rechtbanken, de erkenning van rechterlijke uitspraken en het toepasselijk recht en de verplichte coördinatie van procedures ingeleid in verschillende lidstaten vastlegt, is niet relevant in deze context. Het zwaartepunt van de klacht is de vermeende onjuiste classificatie van indiener als 6e schuldeiser. De verordening bevat geen regels over de classificatie van schuldeisers.

De beslissende Poolse rechtbanken in de zaak van indiener die hem classificeerden als een schuldeiser van de 6e categorie hebben geen EU-wetgeving, maar nationale wetgeving toegepast. Daarom kan een dergelijke beslissing van Poolse rechtbanken in geen enkel geval de aansprakelijkheid van Polen voor het schenden van EU-wetgeving aan de orde stellen.

In dit geval is het dus aan de betreffende lidstaat om te waarborgen dat wordt voldaan aan de verplichtingen met betrekking tot de fundamentele rechten - overeenkomstig internationale overeenkomsten zoals het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en hun interne wetgeving.

Gebaseerd op de elementen die vermeld worden in de klacht kan de Commissie deze zaak niet verder voortzetten.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat de EU-instellingen in geen geval de bevoegdheid hebben om te oordelen over de compensatie voor financiële schade als gevolg van het schenden van EU-wetgeving door de uitspraak van een rechtbank van een lidstaat. Voor dergelijke compensatie kunnen individuen zich tot de nationale rechtbanken wenden.